

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

3.Bf.337/2024/21. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2025. március 5. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terheltl ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2024. július 9. napján kelt 14.B.21/2021/153. számú ítéletét megváltoztatja.

A szabadságvesztés tartamát 10 (tíz) évre enyhíti.

A bíróság tájékoztatja Terheltl vádlottat és sértettl sértettet arról, hogy ha a lefoglalás megszüntetéséről és a dolog kiadásáról szóló határozat vagy a dolog átvételére vonatkozó felhívás, továbbá a jogerős határozat közlésétől számított három hónapon belül nem veszi át a dolgot, akkor a dolog az állam tulajdonába kerül.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy a vádlott lakóhelye: cím35, személyazonosító igazolványának száma: száml, tényleges tartózkodási helye: Márianosztrai Fegyház és Börtön.

Terheltl vádlott által az elsőfokú ügydöntő határozat kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék – a Pest Megyei Főügyészség az NF.1792/2019/26-I. számú vádirata alapján eljárva – 2024. július 9. napján kihirdetett

14.B.21/2021/153. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat a Btk.160.§ (1) bekezdésébe ütköző, és a (2) bekezdés a) pontja és a c) pont második fordulata szerint minősülő előre kitervelten, aljas célból elkövetett emberölés bűntettének kísérlete miatt 11 év 6 hónap fegyház fokozatban végrehajtandó szabadságvesztésre, és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott a szabadságvesztésből a büntetés kétharmad részének a kitöltését követő napon feltételes szabadságra bocsátható, rendelkezett a bűnjelekről, valamint a felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélettel szemben a vádlott felmentésért, míg a védő három munkanap fenntartását követően a törvényes határidőn belül elsődlegesen az ítélet hatályon kívül helyezése végett, másodlagosan felmentésért, harmadsorban a kiszabott büntetés enyhítése iránt jelentett be fellebbezést. Az ügyész az ügydöntő határozatot annak kihirdetésekor tudomásul vette.

[3] A védő a fellebbezése írásbeli indoklásában elsődlegesen a 2025-ben felmerült új bizonyítékokra (tanú bizonyítás, okirati bizonyítékok), másrészt az elsőfokú bíróság által indokolatlanul elutasított bizonyítási indítványokra hivatkozva bizonyítási eljárást lefolytatását és tárgyalás tartását indítványozta, továbbá azt, hogy a másodfokú bíróság a büntetőügyre alkalmazandó szignalizációs jogköre alapján az ügy teljes iratanyagát nyomozás lefolytatása végett a Legfőbb Ügyészségre küldje meg, és az eljárást függessze fel.

[4] Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a telekvitákkal érintett polgári peres eljárások teljes anyagát szerezzé be és vesse össze tanú5 tanú vallomásával. A polgári peres eljárás iratainak beszerzését és annak a többi bizonyítékkal való összevetését azért tartotta fontosnak, mert a védelem megítélése szerint az elsőfokú ítélet indoklása teljes egészében erre alapította az „aljas indok vagy cél” minősítő körülmény fennállását. Ugyanezzel a bizonyítandó ténnyel kapcsolatban jelölte meg tanú3, tanú12 és Terhelt1 tanúkat, mint olyan személyeket, akik arról tudnak nyilatkozni, hogy a sértett miként kívánta őket erkölcsileg elítélhető, esetleg a „hamis tanúzás” kérdéskörét is felvető tanúvallomásra rávenni a tanú5 perben.

[5] tanú12 tanú vallomásából nyerhető bizonyítékkal kapcsolatban azt jelezte, hogy ezek a tárgyalás előtt kerülnek majd hozzá, de már a fellebbezésében is megjelölte, hogy a vádlott nagy darab, kifejezetten erős testalkatú, Thaiföldön élő ikertestvére szükséges ügydöntő információkkal rendelkezik a sértett vonatkozásban, a sértett által elkövetett újabb hamis tanúzás gyanúját felvetve. A tanú információval rendelkezik a polgári peréről, a szerszámnyélről, továbbá arról is tud nyilatkozni, hogy 2014-ben ő zárta le a kerítés teljes hátsó szakaszát, így a telek nem volt megközelíthető, valamint arról, hogy tanú11t és név1et a sértett nem fizette ki.

[6] tanú11 ismételt tanúkénti meghallgatását arra figyelemmel kérte, hogy az elsőfokú eljárásban nem volt kihallgatható állapotban, tanú11 nevelt fiának vallomásával pedig azt tudta volna az ítéltábla előtt bizonyítani, hogy a sértett viszonzatlanul közeledett felé (is).

[7] Indítványozta a teljes kamerafelvétel teljes hosszában történő lejátszását, azokat a fájlokat is beleértve, melyeket lezártak és megnézhetetlenné tettek, és az OMSZ (mentőszolgálat) vonatkozásában név12 és név11 beszélgetésének teljes terjedelemben

történő lejátsszását. Utóbbi bizonyítás kapcsán azzal érvelt, hogy a bíróság a hanganyag lejátsszásakor indokolatlan módon félre kívánta hallani annak tartalmát.

[8] tanú¹³ tanúkihallgatását azért tartotta elengedhetetlennek, mert tanúsítani tudja, hogy Terhelt¹ volt az egyedül személy, aki a rendkívül zavaros sértetti pereket ügyvéd útján meg szeretne volna szüntetni.

[9] További érvei szerint a sértett a nyomozás során, 2019. május 3-i – közokiratnak minősülő – vallomásaiban hamisan állította, hogy konkrétan Terhelt¹ az ő perbeli ellenfele és Terhelt¹ 800.000 forinttal neki tartozik, sőt a sértett ügyvédjének is ehhez igazodó ügyvédi munkadíjjal, amely valótlan tényállítás a védő véleménye szerint a büntetőeljárás menetére, a tényállás kialakítására és az érdemi elsőfokú döntésre lényeges kihatással bírt. Álláspontja szerint a nyomozó hatóságnak a sértett vallomását össze kellett volna vetnie a polgári peres eljárás irataival, és levonni azt a következtetést, hogy a sértett nem mondott igazat, vádhatóságnak is kötelezettsége lett volna e kérdést vizsgálni, amit az ítéltábla sem mulasztott el. Sérelmezte a vád módosítását is, különösen arra figyelemmel, hogy erre a bizonyítási eljárás tervezett befejezése előtt került sor, és olyan előzmények mellett, hogy erre a minősítésre a nyomozati szakban a sértett jogi képviselőjét ellátó ügyvéd már jóval korábban indítványt tett.

[10] A védő jelezte, és egyben fenntartotta a fellebbezés indokolása kiegészítésének jogát arra figyelemmel, hogy nem nyílt lehetősége az elektronikus elsőfokú iratok megtekintésére, egyben utalt arra is, hogy fekvőbeteg állapota miatt nem volt lehetősége az iratok személyes megtekintésére, a teljes iratanyag sorszámozott megküldésére pedig nem látott esélyt, sérelmezte azt is, hogy a polgári peres iratokat az eljárás egyik szakaszában sem küldték meg részére. A peres iratokkal kapcsolatban kétirányú eljárási aggályt is támasztott: egyrészt sérelmezte, hogy a bíróság a bizonyítást hivatalból, önállóan folytatta le, másrészt, hogy ennek eredményét nem közölték a védővel és a vádlottal, kizárólag az elsőfokú ítélet indokolásában jelennek meg először a beszerzett iratokra történő hivatkozások.

[11] A tényállást teljes egészében felderítetlennek ítélte, mert a bíróság a vád keretei között a vádló által megjelölt és indítványozott, az ügy eldöntéséhez szükséges bizonyítékokat nem vizsgálta meg és nem értékelte, ellenben úgy szerzett be bizonyítékokat a vádlott bűnösségének megállapítása érdekében, hogy figyelmen kívül hagyta, hogy a Be. 163-164. §-ában foglaltak szerint az ügyész által nem indítványozott, a vádlottat terhelő bizonyítékok beszerzésére a bíróság nem köteles, és az elsőfokú bíróság több esetben, hivatalból, indítvány hiányában szerzett be bizonyítékokat, melyekkel a vád tárgyává tett cselekményt ő saját maga kívánta bizonyítani, ezzel a vádlott ítéleti bűnösségét megállapítani.

[12] A nyomozás hiányosságaként értékelte, hogy 2020. augusztus 10-i tanúkenti folytatatólagos kihallgatásakor a sértett a helyszíni szemle fotói elétárása során felismer egy deszkadarabot, amely azonban csak 3-4 évvel később került lefoglalásra, az ügy kiemelt tárgyi súlya ellenére sem a nyomozóhatóság, sem a nyomozás törvényességét felügyelő ügyészség nem tett erőfeszítést annak érdekében, hogy az elkövetés lehetséges eszközét felkutassa és megszerezze.

[13] Indítványozta kirekeszteni a bizonyítékok közül a nyomozati irat 135. oldalán lévő google adatokat, valamint a 137. oldalán a véradásra érkezés kalkulált adatait, mivel azok nem helytállóak.

[14] A tényállás megalapozottságát támadva ismertette a sértett eljárás során tett vallomásainak egyes részleteit, amelyekből azt a következtetést vonta le, hogy a sértett valótlán/hamis tényállításokkal próbálta a terhelt indítékát bemutatni, Annak ellenére, hogy az ügyben ő alperes volt, a sértett valótlánul állította, hogy ő vezetéknevű úr ellen indította a pert, köszönő szomszédi kapcsolatukat valótlánul tüntette fel rossz viszonyának, annak ellenére, hogy a per kimenetele nem dőlt el, valótlánul hivatkozott arra, hogy Terheltnek jelentett 800.000 Ft-ot a per, mivel a pert lezáró egyezség az ő alperest együttesen kötelezte 400.000 Ft megfizetésére, és értelmezhetetlennek tartotta azt is, hogy a sértett ügyvédje a sértett elmondás szerint Terheltől követelt pénzt. A védelmi álláspont szerint a sértett a valótlán és a polgári peres eljárásban alkalmazott törvényekkel ellentétes nyilatkozattal a nyomozás irányát és a vádemelést kívánta vélhetőleg befolyásolni.

[15] Aggályosnak tartotta a sértett vallomásának következetességét is, kiemelve, hogy a sértett a nyomozás és a bíróság előtt is eltérően jelölte meg az elkövetés időpontját, a 2019. május 3. napján történt meghallgatása során nem tett említést a későbbi vallomásának részét képező fontos körülményekről, mint amilyen az elkövető ruházatának jellege és színe, kesztyű használata. A sértett csak a cselekményt követően több mint egy év elteltével tesz említést arról, hogy nemcsak deszkával, hanem egy hosszú szerszámmal is bántalmazták, illetve, hogy a támadón kesztyű volt. A sértett 2020. augusztus 10. napján tett vallomásából a védő azt a következtetést vont le, hogy az elkövető ruházatát a sértett a rendőrség által megmutatott kamerafelvétel alapján próbálta rekonstruálni.

[16] szakértő orvosszakértő véleményét amiatt nem találta megalapozottnak, mert a szakértő előtt nem volt ismert az, hogy egy szerszámmal is felmerült lehetséges elkövetési eszközként. E szakvéleménnyel kapcsolatban azt is sérelmezte, hogy a bíróság a védő kérése ellenére nem idézte meg a szakértőt, de a tárgyaláson nem is ismertette azt, így az ítélet e szempontból is megalapozatlan.

[17] Az igazságügyi elemorvosszakértő véleményét – a vádlott bizonyos naiv gondolatai alapján – teljesen téves szakvéleménynek tartotta a vádlott átlagon felüli gondolkodására vonatkozóan.

[18] A genetikai igazságügyi szakvélemény anomáliáját látta abban, hogy a szakértői vélemény alapján nem lehet kizárni, hogy Terheltnek vélt Y kromoszóma tulajdonságait a család férfi tagjai hordozhatják, így kétségtől nem volt bizonyított, hogy a DNS a szerszámmal Terhelté, ellenben a sértett DNS-ének rajta kellett lennie a melegítő felsőn, így a szakértői vizsgálat nemleges eredménye alapján az sem bizonyított, hogy a vádlott volt az elkövető, mindemellett törvénysértőnek ítélte a bírósági eljárást a bűnjelek kezelése során, ugyanis a bíró szabadkézzel fogta meg a bűnjelet, ami akár a tárgyi bizonyítékok megsemmisüléséhez is vezethetett.

[19] A vádlottat terhelő vallomások hitelességével szemben azt hozta fel, hogy a sértett befolyásolni kísérelt meg több tanút is a büntetőeljárás tárgyalásai alatt (név1, tanú8 és

felesége, tanú14, tanú15 tanúkat, tanú11t) sok tanúval hosszan nevetgélve beszélgetett a bíróság folyosóján, amiről a védő jelzést is tett.

[20] Sérelmezte, hogy a nyomozás során elmaradt vádlott védekezésének (elesett a kismotorral) vizsgálata, és a szerszámnyélre vonatkozó bizonyítási indítványnak (vádlott férfi családtagjai DNS-einek összehasonlító vizsgálata) sem adtak helyt.

[21] A véradással kapcsolatban arra hívta fel a figyelmet, hogy azt csak megfelelő pulzusszám (vérnyomásmérés szerint) mellett kezdik meg, így kellett lennie Terhelt1-nál is.

[22] A cselekmény elsőfokú bíróság által megállapított indokát elemezve részletesen kifejtette, hogy milyen előzményei voltak a vádlottat és a sértettet is érintő „telekpernek”. Kiemelte, hogy vezetéknevlék nem mentek el tanúskodni a jelen per előzményét jelentő tanú5 perben, a védő meglátása szerint azért, mert a sértett erkölcsileg és jogilag nem helyénvaló tanúvallomásra kívánta rávenni őket, ami miatt a sértett ellenséggé vált mind tanú5, mind azoknak a szomszédoknak a szemében (név10ék), akik később meg akarták venni a sértett ingatlanját. Mivel a polgári per teljes iratanyagát a bíróság a vádlottal, védővel nem közölte, így az nem alkalmas az aljas indok vagy cél alátámasztására, az elsőfokú eljárás a Be. 531.§ (1) bekezdésébe ütközött. Sérelmezte, hogy a nyomozó hatóság nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a sértett 2019. május 3-i vallomásában azt állította, hogy neki Terhelt1 800.000 forinttal tartozik, és azért verte meg őt a vádlott, mivel ezen tartozását nem kívánta megfizetni.

[23] A vádlott makulátlan előélete alapján elképzelhetetlennek tartotta, hogy 800.000 vagy 400.000 Ft egyötöd részéért kísérelte megölni a sértettet. Ezzel szemben azt reális lehetőségként vetette fel, hogy a vádlott édesanyja miatti bosszúsága ragadtatta arra a sértettet, hogy alaptalanul vádolja a vádlottat azért, hogy így okozzon fájdalmat vezetéknevlénak. A védő kételyt fogalmazott meg azzal kapcsolatban is, hogy történt-e egyáltalán bűncselekmény, mivel a helyszín közismert és általános rendezetlensége miatt a baleset (elesés) bekövetkezését sem zárta ki.

[24] Bizonyítási eljárás lefolytatásával kérte elbírálni azokat a tényeket, hogy

[25] - Terhelt1 testalkatához hasonló testi jellemzőkkel bíró személyek vannak a rokonai között (ikertestvére, tanú12 és lánytestvére, tanú3) és lakókörnyezetében (tanú5 szomszéd),

[26] - a sértettnek több konfliktusa is volt, tanúkkal tudják igazolni, hogy név1et a sértett többször nem fizette ki, név10 házaspár, akik közül a férj agresszivitása a tárgyaláson is felismerhető volt, szeretne volna megvenni a sértett telkét,

[27] - a vádbeli napon nagy mozgás volt a sértett telke körül, és a név10 házaspár is feszült, gyanús tevékenységet végzett, amely az utcára néző 2-es számú kamera felvételei hiányában nem volt megismerhető,

[28] – tanú11 (vádlott testvére) a bíróságon érzelmileg labilis állapota miatt nem volt kihallgatható állapotban, ennek köszönhető, hogy a vádlottal ellentétes nyilatkozatot tett.

[29] Mindezeket összefoglalva úgy vélte, hogy a sértettnek számos nagy testű, erős testalkatú haragosa lehetett, számos konfrontációba keveredett mind a telke, mind az általa végeztetett (bér)munkák miatt, másrésztől férfiakat akarataik ellenére megközelített, harmadrészt a tárgyi napon az utca tele volt bűnözőkkel a sértett telke közvetlen közelségében.

[30] Ezt követően az elsőfokú ítélet egyes részleteihez kapcsolva a fenti érveit megismételve fejtette ki álláspontját, amely szerint az abban foglalt ténymegállapítások megalapozatlanok, logikai következtetései tévesek, az ítélet alapjául elfogadott bizonyítékok pedig a sértetti befolyásolás miatt nem hitelesek. Az indokolást iratellenesnek, megalapozatlannak, több esetben feltételezésen alapulónak tartotta. Az ítélet megalapozatlanságát látta abban is, hogy a törvényszék

[31] – elmulasztotta feltárni, hogy a vádlott nagyfokú súlyos és állandó orvosi kezelésre szoruló egyéb betegségei miként érintik börtöntűrő képességét,

[32] – megalapozatlanul állapította meg az elkövetési időpontot,

[33] – az elsőfokú bíróság nem ismerte az igazságügyi orvosszakértő, a genetikai szakértő szakvéleményeit, a vádlott és név1nek az utóbb kizárásra került bíró előtt tett vallomásait,

[34] – a sértett által befolyásolt tanúkra (név1, tanú14 és tanú15, név10 házaspár) alapította ítéletét.

[35] Ezeken túlmenően a védő

– az informatikai szakvéleményt iratellenes, pártatlan, irányított kérdésekkel készült szakvéleménynek minősítette arra is figyelemmel, hogy a kamera idő nem a valós időt mutatta, álláspontja szerint a kapunál feltűnő alakról nem lehet megállapítani, hogy egyrészt a kapun belül megy-e vagy kívül és azt sem, hogy férfi vagy nő,

[36] – vitatta a nyomozati iratok 129. oldalára lefűzött leirat hitelességét, ezért a tényállásnak erre alapozott részeit sem tekintette megalapozottnak,

[37] – a segélyhívó hanganyagokkal kapcsolatban arra mutatott rá, hogy egyik hanganyagban sem nevezik néven meg az elkövetőt,

[38] – a korábbi érvek mentén megalapozatlannak tartotta az elsőfokú ítélet[130]-[140] bekezdésében kifejtett érvelést a google maps térkép, a vádlott motoros balesete, és a mankó bot kérdésköre tekintetében,

[39] –kifogásolta azt is, hogy az elsőfokú bíróság teljesen indokolatlanul utasította el a bizonyítási indítványait, a védelem így nem tudott egyetlen saját bizonyítási indítványával sem élni.

[40] A jogi indokolás körében azzal érvelt, hogy a törvényszék tévesen alkalmazta a testi sértés/ emberölés vonatkozásában a 3/2013. BJE jogegységi határozatot, tévesen következtetett a vádlott tudati oldalára, tévesen vette számba a szándékosságot/ vagy eshetőleges szándékot, téves a minősítés mind a nyereségvágy és az aljas indokból és célból történő elkövetésre nézve, álláspontja szerint névl vallomása és a hanganyag azt támasztja alá, hogy baleset történt.

[41] Mindezek alapján elsődlegesen a vádlott bűncselekmény hiányában történő felmentését, másodsorban a cselekmény életveszélyt okozó testi sértésként történő minősítését indítványozta, illetve az előre kitervelten, illetve aljas indokból és célból történt elkövetés, mint minősítő körülmények mellőzését kérte. Az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését arra figyelemmel indítványozta, hogy az felülbírálatra alkalmatlan, a bizonyítási eljárás sérült, a bizonyítékok sérültek, az ügy felderítetlen, aggályosak a bizonyítékok, a bíróságok a kizárt bíró és az új eljárás közötti ellentmondásokat nem oldották fel.

[42] A védő a nyilvános ülés napján újabb, a bizonyítékokat tematikusan rendszerező táblázatot is tartalmazó írásbeli perorvoslatot nyújtott be, a melynek a korábbi fellebbezéshez képest új tartalmi elemei:

[43] - megjelölte tanú11 nevelt fiának a nevét, akit továbbra is tanúként indítványozott meghallgatni a sértett kihívó, kezdeményező magatartására;

[44] - új tény igazoló tanúként tanú kihallgatására tett indítványt, mivel ő az egy hónappal ezelőtt fellelt, de a cselekmény napján írt (és másolatban a fellebbezéshez is mellékelte) levél írója, ekként tanúsítani tudja – a levél tartalmának megfelelően – hogy milyen gyanús alakokkal (kék sportkocsis szakállas, aki meg akarta verni, és ősz hajú, véres ruházatú, aki telefont kért) találkozott;

[45] - valamennyi igazságügyi szakértő meghallgatására indítvány tett,

[46] -sérelemzte, hogy az ítéletet hozó bíróság nem idézte vissza azokat a tanúkat, akiknek a meghallgatására a kizárt bíró eljárásában sor került.

[47] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.577/2023/24. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint a Budapest Környéki Törvényszék az eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le, hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút, illetve relatív eljárási szabálysértést nem vétett. Az elsőfokú bíróság BH2020.172. II. pontja alapján törvényesen járt el, amikor az eljárást elsőként a tárgyalás korábbi anyagának ismertetésével, majd a bizonyítási eljárás teljeskörű, ismételt felvételével megismételte. Az eljáró bíró kizárása iránti indítványt a Budapest Környéki Törvényszék

másik bírāja, a 16.Bk.45/2024/2. számú határozatával helyes indokoknál fogva utasította el, elfogultságára utaló tények vagy körülmények az iratokból nem lelhetők fel; önmagában az, hogy a bíró a védő által sérelmezett döntéseket hozott a tárgyalás vezetése, illetőleg a védelem által előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítása kapcsán, elfogultságot részéről nem alapozi meg (BH2012.147.).

[48] A vádmódosítást sérelmező védelmi felvetésekre tekintettel azt az észrevételt tette, hogy a vád módosításának időpontjában, és a jelenleg is hatályos Be. 538. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése értelmében a vádmódosításnak mindössze két feltétele van. Egyfelől tartalmi összefüggésbeli feltétel az, hogy az eredetileg vád tárgyává tett tényekkel összefüggő tényekre nézve történhet a vád módosítása. Másfelől időbeli feltétel az, hogy a vádmódosításra az ügydöntő határozathozatalt megelőző tanácsülésig kerülhet sor. Márpedig mindezen törvényi feltételek a konkrét ügyben teljesültek, a bíró személyében történt változást követően az ügyészség a vádat és annak módosítását változatlanul fenntartotta, így a vád módosítására törvényesen került sor, az elsőfokú ítélet pedig érdemi felülbírálatra alkalmas.

[49] Érvelése szerint a törvényszék a vád tárgyává tett bűncselekmény kapcsán a tényállás felderítési kötelezettségének a Be. 163. § (2) és (3) bekezdéseiben meghatározottak szerint eleget tett. A bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmának megegyező értékelésével hibátlan és teljes történeti tényállást állapított meg, mely mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ekként a másodfokú eljárás során irányadó. A történeti tényállás kapcsán csupán annyi korrekciót látott indokoltnak, hogy ítéletszerkesztési hiba folytán a terhelt személyiségszerkezetére vonatkozó, az igazságügyi elmeorvos-szakértői véleményen alapuló megállapításokat (ítélet [6] pontja) az állandósult gyakorlatnak megfelelően a történeti tényállásból az ítélet személyi részébe (ítélet [4] pontja) szükséges átemelni.

[50] Az elsőfokú bíróság indokolását magas színvonalúnak minősítette, amely kitért valamennyi, a tárgyalás anyagává tett bizonyíték ismertetésre, valamint azok egyenként és összességükben való értékelésére. A bíróság elszámolt azzal is, hogy sértett² sértettnek a büntetőjogi főkérdések tekintetében mindvégig következetes, vádlottat terhelő vallomását az igazságügyi orvos- és genetikai szakértői vélemények, a bejelentések hanganyaga, a kamerafelvétel és a tanúk vallomása miként támasztotta alá, és indokát adta annak is, hogy mindezek tükrében a vádlott alibijét miként látta kétséget kizáróan cáfolhatónak. Utal arra is, hogy elérő tényállás megállapítására csupán a bizonyítékok eltérő értékelése alapján lenne lehetőség, amely a fellebbviteli eljárásban – megalapozott ítéleti tényállás mellett – tilalmazott [Be. 591. § (1) bekezdése, Be. 592. § (2) bekezdés 2. mondata]. Az irányadó tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetést okszerűnek, a bűncselekmény minősítését az anyagi jogi szabályoknak megfelelőnek ítélte. Az elsőfokú bíróság a 3/2013. BJE-ben meghatározott szempontrendszer szerint behatóan vizsgálta mindazon tárgyi és alanyi tényezőket, melyek a vádlott testi sértésre, avagy emberölésre irányuló szándéka megítélése tekintetében relevanciával bírtak. A bántalmazáshoz használt eszközökre, a támadott létfontosságú testtájékokra (fej-mellkastájéka), az alkalmazott erő nagyságára, a bántalmazás intenzitására és arra tekintettel, hogy a kitartó bántalmazás és fojtogatás folytán eszméletét veszített sértettet hátra hagyta és iránta közömbösséget mutatott, a bíróság helyesen vont következtetést a vádlott egyenes ölési szándékára.

[51] Az ölési cselekmény minősítő körülményei kapcsán adott színvonalas elsőbírői indokolással (ítélet [154]-[170] pontjai) maradéktalanul egyetértett. Az elkövetés végrehajtásának módját a terhelt tudatosan választotta meg: a sértett telkén lévő faházban elbújt, magára kesztyűt húzott, majd tudva azt, hogy a faházban megjelenő sértett vele szemben kiszolgáltatott helyzetben lesz, őt orvul megtámadta. Vagyis a vádlott elhatározását hideg számítás jellemezte, mely során az elkövetést könnyítő körülményeket számba vette, így azt is, hogy a sértett lehetséges ellenállását milyen módon tudja a lehető legkönnyebben kiiktatni. Az ölési cselekmény végrehajtását követően az általa viselt kesztyűt az ingatlanról való távozását követően lehúzta, majd igyekezett alibit is biztosítani magának abból a célból, hogy a bűncselekményben való érintettségét kizárja (helység³ való megjelenés, véradás). Mindezen ismérvek alapján egyértelműen felismerhető a cselekmény tervszerű, céltudatos végrehajtása, ami az előre kitervelten történő elkövetést megalapozza. Helytállóan mutatott rá a bíróság arra is, hogy a 3/2013. BJE határozat II/2. pontja értelmében a közvetett anyagi előny elérése – így a polgári peres vagyoni követelés alóli mentesülés – érdekében végrehajtott emberölés aljas célból elkövetettnek minősül.

[52] A büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket az ügyészség álláspontja szerint az elsőfokú bíróság kimerítően feltárta (ítélet [176]-[178] pontjai), és helyesen helyezkedett arra az álláspontra, hogy a többszörösen minősülő élet elleni bűncselekményt orvul, több töréssel járó sérülést okozva elkövető vádlottal szemben a törvényi minimumot alig meghaladó, az irányadó 15 éves középértéket el nem érő tartamú szabadságvesztés büntetés alkalmas a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok elérésére. Bár valóban enyhítő körülményként veendő figyelembe a terhelt büntetlen előélete és a cselekmény kísérleti szakban rekedése, ugyanakkor előbbi kapcsán hangsúlyozandó, hogy az 56. számú BKv. II/1. pontja értelmében a büntetlen előéletnek alig van jelentősége a legsúlyosabb bűncselekmények – így az életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető, többszörösen minősülő élet elleni cselekmény – elkövetői tekintetében, amikor a bűnre indító motívumok végletes túlsúlyára lehet következtetni. A kísérlet vonatkozásában pedig az bír döntő relevanciával, hogy a vádlott magatartása ún. befejezett kísérlet volt, a maga részéről mindent megtett a halálos eredmény bekövetkezése érdekében (annak elmaradása csupán a véletlen műve), így a kísérlet enyhítő hatása elenyésző.

[53] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Budapest Környéki Törvényszék 14.B.21/2021/153. számú ítéletét a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben azzal, hogy a Btk. 92. § (1)-(2) bekezdései alapján a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe rendelje beszámítani a vádlott által a másodfokú eljárás befejezéséig letartóztatásban töltött időt.

[54] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezések elbírálására a Be. 599.§ (1) bekezdése alapján nyilvános ülést tűzött ki.

[55] Az eljárási cselekmény megkezdése után a védő bizonyítási indítványait fenntartotta, azt azzal egészítette ki, hogy a hang és képfelvételek lejátszása azért lenne szükséges, mert lejátszásuk során kizárólag ő (a védő) észlelt olyan körülményeket, amelyeket az eljárás többi szereplője nem.

[56] Az ítéltábla a bizonyítási indítványokat teljes körben elutasította. Bizonyítás felvételét egyébként sem látta szükségesnek. A bizonyítási indítványok elutasításának az okait az ítélet későbbi részében mutatja be a másodfokú bíróság.

[57] A vádlott a nyilvános ülésen személyi körülményeiről nyilatkozott.

[58] A vádlott védője fellebbezése írásbeli indokolásával egyezően szólalt fel, azzal kapcsolatban kisebb kiegészítéseket tett: jelezte, hogy a vádlott mobilházát a cím1 szám alól eltulajdonították, ami ugyancsak azt igazolja, hogy ebben az utcában minden előfordulhat, valamint sérelmezte azt is, hogy az elsőfokú bíróság nem döntött a bíró bíró előtt folyt bizonyítási eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokról. Újabb elemet jelentett felszólalásában az is, hogy a védőnek egy másik eljárásban tanúi minőségben személyes nézeteltérése volt szakértől igazságügyi szakértővel, amit a szakértő elmulasztott jelezni. Az előre kitervelt elkövetést álláspontja szerint megkérdőjelezi az is, hogy az elkövető nem számíthatott arra, hogy a kertész jelen lesz, és hangos kerti szerszámmal fog dolgozni.

[59] Összességében úgy ítélte meg, hogy az eljárás során nagy számú bizonyíték sérült, lényeges tények bizonyíthatatlanul maradtak, valósághű tényállás nem alakulhatott ki, a bizonyítékoknak lehetett volna olyan mérlegelése, amely eltérő tényálláshoz vezetne. Mindezek alapján továbbra is azt indítványozta, hogy elsődlegesen bűncselekmény, másodlagosan bizonyítottság hiányában mentse fel a vádlottat az ítéltábla, harmadsorban az elsőfokú ítéletet helyezze hatályon kívül, végül eltérő minősítés mellett enyhébb büntetést szabjon ki.

[60] A vádlott az utolsó szó jogán csatlakozott a védője által előadottakhoz.

[61] A vádlott javára bejelentett fellebbezések enyhítést célzó irányát ítélte megalapozottnak a másodfokú bíróság.

[62] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Be. 590.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezésekkel megtámadott elsőfokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a (2) bekezdésben meghatározott terjedelemben bírálta felül a Be. 599.§ (1) bekezdés szerinti nyilvános ülésen. A másodfokú bíróság vizsgálta az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását tekintet nélkül arra, hogy ki, milyen okból fellebbezett. Az elsőfokú ítélet egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további rendelkezései a Be. 590.§ (7) bekezdése alapján hivatalból képezték a másodfokú felülbírálat tárgyát.

[63] A felülbírálat során a másodfokú bíróság megállapította azt is, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást teljes mértékben a perrendi szabályoknak megfelelően folytatta le. Nem vétett sem abszolút (Be. 608. § (1) bekezdés a) - f) pontja), sem olyan relatív eljárási szabálysértést (Be. 609. § (1) és (2) bekezdése), amely az ítélet érdemi felülbírálatát kizárná és a Be. 567. § (1) és (2) bekezdése szerinti okból az eljárás megszüntetésének sincs helye.

[64] A védelmi fellebbezés az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését az ítélet megalapozatlansága (bizonyítékok „sérültek”, az ügy felderítetlen, valamint a kizárt bíró és az új eljárás közötti ellentmondásokat nem oldották fel) miatt kérte, azonban csak a teljes megalapozatlanság vezethet – ekkor azonban mérlegelést nem tűrően – az ítélet hatályon kívül helyezéséhez, a részleges megalapozatlanságot a másodfokú eljárásban minden esetben ki kell küszöbölni (BH2025. 33.). A teljes megalapozatlanságnak a Be. 592. § (1) bekezdésében megjelölt két esete (az elsőfokú bíróság nem állapított meg tényállást vagy a tényállás teljes egészében felderítetlen) közül nyilvánvalóan egyik sem valósult meg, így ezen okból nem kerülhet sor az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére. Az ítéltábla további olyan okot sem észlelt, amely mérlegelést sem tűrően az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését tenné szükségessé.

[65] A védelem további, jellegüknél fogva az ún. relatív eljárási szabályok körébe tartozó eljárási és a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályok megsértésére is hivatkozott, a másodfokú bíróság megglátása szerint alaptalanul.

[66] A védelemnek a kizárt bíró és az ítéletet hozó bíró eljárása közötti ellentmondásokkal kapcsolatban arra kell utalnia, hogy miután a Be. 14. § (1) bekezdés e) pontjára alapított védelmi kizárási indítvány alapján az ügyben korábban eljárt törvényszéki bíró a kizárásához hozzájárult, a kizárási indítvány igazgatási ügykörben – a büntetőügy átszignálása útján – elintézhető volt (Be. 16. § (2) bekezdése). Nem kifogásolható, ekként törvényes az elsőfokú bíróságnak az az eljárása, hogy a bizonyítást a korábban eljárt bíró kizárása után nem a tárgyalás anyagának ismertetésével, hanem annak teljes körű, ismételt felvételével végezte el. Bár a tárgyalás és a bizonyítási eljárás megismétlése továbbra is azonos fogalmak (BH2020. 172.), azonban a bíró nem csak a vádlott, ügyész, védő indítványára (Be. 518.§ (4) bekezdés), hanem hivatalból is dönthet az eljárási cselekmény ismételt elvégzéséről, nem fosztható meg attól a lehetőségtől, hogy személyesen győződjön meg a bizonyítási eszközökről. A 2023. július 3. napjára tűzött tárgyaláson elhangzottakból („a tárgyalást előlről kezdi, a bizonyítást ismételten és teljeskörűen felveszi”) valamennyi eljárási résztvevő számára egyértelművé vált, hogy a bíróság – a korábbi bíró kizárására figyelemmel – a bizonyítási eljárást előlről kezdte, és azt nem a korábbi tárgyalás ismertetésével ismételte meg, amely eljárásban a védő a bizonyítási indítvány előterjesztéséhez fűződő jogát a Be. 520.§ -ában foglalt korlátok között szabadon gyakorolhatta, és az általa előterjesztett számos bizonyítási indítványból kitűnően gyakorolta is. Jelen eljárásban az alább részletesen bemutatottak szerint a bizonyítás törvényesen zajlott, a vádlotti védekezés széles körben helyet kapott, a védekezési jog csorbítását így alaptalanul sérelmezte a védő.

[67] Az iratmegismerési védelmi jogok terén sem észlelt jogsértést az ítéltábla. Nem vitatható, hogy a védelmet megillető jogok magukban foglalják az ügy megismerését és az ügy előbbre vitelét szolgáló jogokat, miként az sem, hogy az iratoknak a védelem általi megismerése a tisztességes eljárás követelményének, illetve a védekezéshez való jognak az egyik sarokpontja. Az iratbetekintési jogot az Alkotmánybíróság úgy értelmezte, hogy az a pusztán megismerésen túl az irat „birtoklását” is magában kell hogy foglalja (3223/2018. (VII. 2.) AB határozat, Indokolás [60]-[61]), [19]). Az ügyiratok megismerésére vonatkozó szabályokat a Be. 100. §-a tartalmazza. A megismerés minden érintett esetében indítványhoz kötött, vagyis az eljáró hatóságok oldalán nincs kezdeményezési kötelezettség, a megfelelő joggyakorlással összefüggő tájékoztatásról azonban gondoskodni kell.

[68] Jelen ügyben az iratok alapján az rögzíthető, hogy a nyomozás iratait 2020. július 22-én a vádlott és a védő, utóbbi CD felvételen átvette, ennek ellenére az elsőfokú bíróság a védő kérésére ismételt megküldte a nyomozás teljes iratanyagát 2021. október 11-én (elsőfokú irat 19. szám), amelyet a védő a letöltési igazolás szerint 2021. október 20-án meg is kapott, az ezt követően előterjesztett iratbetekintési, iratmegismerési kérelmeit az elsőfokú bíróság maradéktalanul teljesítette. Nem helytálló a védőnek az a hivatkozása sem, hogy a polgári peres ügynek a bíróság rendelkezésére álló iratairól csak az elsőfokú írásba foglalt ítéletből szerzett tudomást, mivel azok egy része a nyomozati iratok részeként (255. oldaltól a 327. oldalig) átadásra kerültek, az elsőfokú bíróság által 26. szám alatt a Budaörsi Járásbíróságtól kért tájékoztatást és mellékleteit pedig a 2024. január 24-i tárgyaláson ismertette a törvényszék (133. jkv.53.o). A védő ezen a tárgyaláson az ismertetett iratok megküldését kérte, amelyet a bíróság teljesített, az iratokat a védő 2024. február 26-án töltötte le. A védő részletes, iratokból vett idézetekkel, illetve az abból beszakkenelt részletekkel gazdagon ellátott fellebbezést nyújtott be, a másodfokú eljárásban sem hivatkozott – a polgári peres iratokon kívül – más hiányzó iratra, így a másodfokú bíróság – az elsőfokú bíróság alapirataihoz a másodfokú eljárásban kezdeményezett elektronikus hozzáférés hiányában – sem találta alaposnak azt a védelmi érvet, hogy az iratok ismeretének hiányában nem tudott megfelelően védekezni.

[69] Nem találta megalapozottnak az ítéltábla a bíróságnak a hivatalból (indítvány nélkül) lefolytatott bizonyítás eljárási és alkotmányos aggályait sem. Az Alkotmánybíróság a Be. 164. § (3) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló bírói kezdeményezés elutasításáról szóló 20/2020. (VIII. 4.) AB határozat szerint a bíróság indítvány hiányában is határozhat bizonyíték beszerzéséről és megvizsgálásáról, a hivatalból bizonyítás lehetőségével azonban csak a valósághű tényállás megállapítása érdekében és a büntetőeljárás alapelveiből, továbbá az Alaptörvény rendelkezéseiből fakadó követelményekkel összhangban élhet, az eljárási feladatok megoszlásának tiszteletben tartása és a pártatlanság fenntartása mellett. Ezzel összhangban kialakult bírói gyakorlat szerint (EBH2019. B.23.) bíróság által hivatalból elrendelt bizonyítás a bizonyítás eredményének a terhelt terhére vagy javára esésétől függetlenül is törvényes. A fentiekből következően a bíróságnak a valósághű tényállás megállapítása érdekében szükség esetén hivatalból is kell folytatnia bizonyítást, ezzel nem korlátozta a védelmi jogokat és nem sértette a pártatlanság követelményét sem.

[70] A vád módosításával kapcsolatos védői aggályok sem alaposak, miként a fellebbezési főügyészség átiratában helyesen kifejtette a Be. 538. § (1) bekezdés a) pontja és (4) bekezdése értelmében perrendszerűen került sor a büntetőjogi igény érvényesítőjeként eljáró ügyészség részéről a vád módosítására, a bíró személyében történt változást követően az ügyészség a vádat és annak módosítását változatlanul fenntartotta, így a bíróság számára (is) a módosított vád határozta meg a bizonyítás terjedelmét.

[71] Az eljárási szabályok között kell vizsgálni a bizonyítékok törvényességét is. A védő és a vádlott egyes nyomozati szakban beszerzett bizonyítékok kirekesztését kérte: a google adatai alapján végzett kalkulációkat azon okból, hogy azok nem a vádbeli időpontra vonatkoznak, lefoglalt szerszámnyelet, mint bűnjel és a genetikai szakvéleményt (133.jkv.40.o.) azon okból, mert a kizárt bíró megszegte a bűnjel kezelésére vonatkozó szabályt, és szabad kézzel érintette a genetikai nyomokat hordozó bűnjel, a

kamerafelvételeket (133. jkv. 24. o.) arra figyelemmel, hogy a felvétel nem folyamatos, a segélyhívó hanganyag leiratát tartalmazó irat kirekesztését pedig arra figyelemmel, hogy az eredeti hanganyag nem áll rendelkezésre.

[72] A perrend szerint nem értékelhető bizonyítékként az a bizonyítási eszközből származó tény, amelyet a bíróság, az ügyészség, a nyomozó hatóság, illetve hatóság bűncselekmény útján, más tiltott módon vagy a résztvevők büntetőeljárási jogainak lényeges sérelmével szerzett meg [Be. 167. § (5) bekezdés]. Bizonyíték kirekesztésének az elmaradását az ítéltábla nem észlelte, a google adatai alapján végzett elemzésekkel, a genetikai szakértői véleménnyel és a kamerafelvétellel kapcsolatban sem merült fel a bizonyítékok gyűjtése során az eljáró hatóságok szabálysértése, tartalmát tekintve a védelmi fellebbezés valójában nem a bizonyítékok felhasználhatóságát, hanem azok hitelességét kérdőjelezte meg, így e kérdések vizsgálata a tényállás megalapozottsága körébe tartozik.

[73] A bizonyítás egyebekben is törvényes rendben zajlott: a vádlott, és a tanúk kihallgatását, a szakértők meghallgatását megelőzően törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott, az okirati bizonyítékokat megfelelő formában tette a bizonyítás anyagává. A név10 házaspár házára telepített kamera kép-, valamint az Országos Mentőszolgálat hangfelvételeinek tartalmát a Be. 533. § (1) és (2) bekezdése értelmében nemcsak az arról készült feljegyzés ismertetésével tette a tárgyalás anyagává, de a felvételeket le is játszotta. A bizonyításfelvétel maradéktalanul megfelel a perrendi szabályoknak, a bizonyítási eszköz bemutatásának megtörténtét, valamint annak az eljárás szempontjából lényegesnek tartott tartalmát (Be. 445. § (2) bekezdés c) pont) is megismerhetővé tette. tanú1 tanú nyomozás során tett vallomása lényegének ismertetésére a Be. 527. § (2) bekezdés a) pont alapján törvényesen került sor. Perrendszerűen kezelte az eljárás során előterjesztett bizonyítási indítványokat is, ezek közül azokhoz, amelyeket pervezető végzéssel elutasított, az ítélet indokolásában a Be. 561.§ (3) bekezdés f) pontjára figyelemmel indokolást fűzött.

[74] Az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatának perjogi akadálya nem volt.

[75] A másodfokú bíróság Terhelt1 vádlottnak a Be. 561. § (3) bekezdés b) pont alapján feltüntetett személyi körülményeire vonatkozóan megállapított tényeket az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok, valamint a másodfokú nyilvános ülésen tett terhelti nyilatkozatra figyelemmel az alábbiakkal egészíti ki:

[76] A vádlott jelenleg fizetés nélküli szabadságon van, így jövedelemmel nem rendelkezik. A cím1 szám alatti telek már nem képezi vagyonát, mivel azt a közelmúltban eladta, a tulajdonát képező mintegy 8-10 millió forint értékű mobilházát pedig ismeretlen elkövetők eltulajdonították. Tartozása nincs. A tartalékos szolgálatot minden évben, így 2019-es évben is január elejétől február végéig teljesített. A gerincsérvének állapota súlyosbodott.

[77] A másodfokú bíróság a felülbírálat eredményeképpen megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállás alapos és hiánytalan felderítése érdekében a tárgyalás anyagává tette mindazokat a bizonyítékokat, amelyek az ügy eldöntése körében releváns adatokat tartalmaznak, az elsőfokú bíróság ítélete teljes, hiánytalan, mentes a Be. 592. § (2) bekezdésben felsorolt hibáktól és hiányosságoktól. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság

ítéletszerkesztési hibáját korrigálva a [6] bekezdést – miután azok beszámítási képesség hiányára vagy annak korlátozott voltára utaló adatot nem, kizárólag a személyiségére vonatkozó, a terhére rótt cselekmény büntethetőségét nem érintő megállapításokat tartalmaznak – az elsőfokú ítélet indokolásának személyi részébe helyezi át.

[78] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás a Be. 591.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a felülbírálat során is.

[79] A tényállás megalapozottsága vizsgálata kapcsán előjáróban azt kell rögzíteni, hogy a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetve a fellebbezésben új tényt állítottak vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le (Be. 591. § (1) bekezdés). A tényállás bármiféle korrekciója csak akkor lehetséges, ha a tényállás részben megalapozatlan, ebben az esetben a megalapozottá tétel történhet a tényállás kiegészítésével, illetve helyesbítésével (Be. 593. § (1) bekezdés a) pont), vagy az elsőfokú bíróság által megállapítottól eltérő tényállás megállapításával (Be. 593. § (1) bekezdés b) és c) pont). A fellebbviteli bíróság – főszabály szerint – nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette (EBH2019. B. 9.). Eltérő tények megállapítása esetén azonban a perrend megnyitja annak a lehetőségét, hogy a másodfokú bíróság az eltérő tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat is eltérően értékelje (Be. 592. § (2) bekezdés, Be. 593. § (1) és (2) bekezdés).

[80] A védelmi fellebbezések az ítélet megalapozottságát több oldalról támadták: logikailag hibás következtetéseket tartalmazónak, illetve felderítetlennek tekintette. Utóbbi megalapozatlansági okkal kapcsolatban a védő több bizonyítási indítványt is előterjesztett, valamint sérelmezte az elsőfokon előterjesztett bizonyítási indítványok elutasítását. Az elsőfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványok – amelyeket az elsőfokú bíróság összegző megjelöléssel utasított el – az alábbiak:

[81] – a 2023. május 2. napján megtartott tárgyaláson a vádlott védője tanú¹³ ügyvéd tanúkénti kihallgatása, az cím³² szám alatti ingatlanon helyszíni szemle megtartása, tanú³ ismételt tanúkénti kihallgatása iránt,

[82] – a 2024. január 22. napján megtartott tárgyaláson a vádlott által magával hozott gereblye tárgyi bizonyítási eszközként történő bemutatása iránt,

[83] - a 2024. március 20. napján tartott tárgyaláson a védő a Budapest Környéki Törvényszék biztonsági kamerájának 2023. június 6-án 10:40 és 11:00 óra közötti intervallumra vonatkozó felvétel kimentése és annak tárgyaláson történő lejátszása, tanú¹⁶, tanú¹⁷ tanúkénti kihallgatása, a helyszínelést végző további rendőrök idézése, helyszíni szemlét érintő további iratok beszerzése, a Google magyarországi szolgáltatója megkeresését a 2019. május 2-i forgalmi állapotra vonatkozóan, a Magyar Közút megkeresését arra, hogy mikor épült az autópálya kivezető szakasza a utcánév¹ utcát érintően városban, 1980-as évekbeli Terhelt¹ édesapjával kapcsolatosan keletkezett büntetőirat beszerzését, a vádlott kapcsán igazságügyi orvosszakértői vélemény beszerzését arra, hogy a töréssel tudott-e mozogni, írásszakértő kirendelését, NEAK ismételt megkeresését a 2019. december 31-ig terjedő időre vonatkozó további adatközlésre irányulóan, és ennek kapcsán név¹³

adattvédelmi referens tanúkénti idézését, továbbá az OMSZ által megküldött hangfájlok tartami vizsgálatára, elemzésére kompetens szakértő kirendelését,

[84] – valamint a 2024. március 26-i tárgyaláson a két közönséges gereblyét ábrázoló fotók csatolására terjesztett elő bizonyítási indítványt, amelyeket az elsőfokú bíróság elutasított.

[85] Az elsőfokú bíróság helyes ténybeli alapon döntött az indítványok elutasításáról, mivel azok egyike sem szolgálta volna a valósághű tényállás releváns részleteinek megismerését. Korábban már utalt arra az ítéltábla, hogy a polgári pernek a büntetőügy szempontjából releváns okiratai az iratok részét képezik: a nyomozó hatóság beszerezte a pernek a közvetlenül a cselekményt megelőző eljárási aktusairól készült jegyzőkönyveket és bírósági határozatokat, az eljárás bírói szakaszában hivatalból szerzete be a Budaörsi Járásbíróság a 4.P.22653/2014. számú ügyben az ügydöntő jogerős határozatkiadmányt, amelyet a megkeresett bíróság egy rövid pertörténettel együtt küldött meg. A polgári per 2007-ig visszanyúló előzményei, a cselekményt követő egyezségkötés körülményei a büntetőjogi főkérdés szempontjából közömbösek, így sem a családtagok, sem a polgári perben eljáró ügyvéd meghallgatása nem volt szükséges. Ugyanez mondható el azokra a bizonyítási indítványokra is, amelyekkel a védelem a sértettnek a vezetőknév1 családdal szemben fennálló sérelmeit (nem mentek el kérésére tanúskodni a tanú5 által a sértett ellen indított perben, a vezetőknév1 család tagja visszautasították a sértett közeledését, a sértett családja a vádlott édesapja ellen a 80-as években alaptalanul indított pert), vagy a sértett jellemét (nem fizette ki a munkásait) kívánták bemutatni.

[86] Az elsőfokú bíróság logikus indokát adta annak is ítéletének [132] bekezdésében, hogy miért fogadta el a vádlott védekezésének vizsgálatakor eligazítást adónak a nyomozó hatóság cselekmény után kb. négy hónappal később történt út-idő lekérdezését, amivel kapcsolatban hangsúlyozni kell azt is, hogy ez a bizonyítás azt hivatott ellenőrizni, hogy az időpontok és távolságok összevetésével a vádlottnak fizikailag lehetséges volt-e az elkövetés helyéről eljutnia a helységlig, majd a veradó állomásra és vissza otthonába. A google alkalmazás köztudottan a megengedett sebességgel való haladással kalkulál, a fizikailag még – akár szabálytalan közlekedéssel – teljesíthető idő ennél nagyobb türelem is enged, ami csak tovább erősíti annak az elsőbírói álláspontnak a helytálló voltát, hogy a vádlott védekezésének ellenőrzése nem igényli további bizonyítás (Google magyarországi szolgáltatója és a Magyar Közút megkeresése) lefolytatását.

[87] A nyomozás meg nem kérdőjelezhető, az ügyészség által sem vitatott hiányossága, hogy nem került sor azt követően, hogy a sértett az elkövetés további eszközét is megjelölte, a deszkadarab azonnali lefoglalásra, ez a hiányosság azonban nem orvosolható a helyszíni szemléhez kapcsolódó további bizonyítás lefolytatásával, így e körben is helytállóan utasította el az elsőfokú bíróság a bizonyítási indítványokat.

[88] A nyomozati iratok között rendelkezésre áll a vádlott 2019. május 3-i ellátásáról kiállított ambuláns lap, amely – miként az elsőfokú bíróság ítéletének [132] bekezdésében logikusan kifejtette – nem alkalmas annak bizonyítására, hogy a vádlott egészségi állapota miatt nem követhette el a terhére rótt cselekményt, arra nézve, hogy sérülése pontosan mikor

keletkezett, sem a további orvosi dokumentációk beszerzése, sem orvosszakértő bevonása nem adott volna eligazítást.

[89] Az elsőfokú bíróság a tárgyaláson lejátszotta az OMSZ hangfelvételét is, amely tartalma így megismerhető volt. Az, hogy a védő az eljárás többi szereplőjétől, sőt még védencétől is (145. jkv. 8. o.) eltérően máshogy értette az elhangzottakat, nem indokolja a hangfájlok további szakértői vizsgálatát.

[90] Az eljárás során lefoglalt bűnjel genetikai szakértői vizsgálata megtörtént, e bizonyítás törvényességét nem érinti, hogy utóbb a bűnjelet megérintette-e a bíró. Az elkövetési eszközhöz hasonló tárgyak lefoglalására ésszerű indok ugyancsak nem merült fel.

[91] Áttérve a másodfokú eljárásban előterjesztett bizonyítási indítványokra, ezek elbírálásánál az ítéltábla szem előtt tartotta, hogy az indítványt abból a szempontból kell vizsgálni, hogy az indítványozott bizonyítás a tényállás tisztázásához szükséges-e, illetve, hogy az indítványt a törvényben meghatározott feltételek szerint terjesztették-e elő (Be. 520. § (4) bekezdés). A fellebbezésben új tényt állítani, illetve új bizonyítékra hivatkozni csak abban az esetben lehet, ha a fellebbező valószínűsíti, hogy a fellebbezés alapjául szolgáló tény vagy bizonyítási eszköz az ítélet kihirdetését követően keletkezett, vagy arról önhibáján kívül az ítélet kihirdetése után szerzett tudomást. A fellebbezésben olyan bizonyítást is lehet indítványozni, amelyet az elsőfokon eljáró bíróság elutasított (Be. 584. § (5) bekezdés)). Ennek tükrében az alábbi megállapítások tehetők.

[92] A védő tanú11 ismételt meghallgatásával, az OMSZ hanganyagának és a kamerafelvételek ismételt lejátszásával az elsőfokú eljárásban lefolytatott bizonyítás megismétlését kérte, nem is titkoltan azért, mert a másodfokon felvett bizonyítástól eltérő eredményt remélt. E védői indítványok tekintetében nem áll fenn a másodfokú eljárásban lefolytatható bizonyítás három feltétele (az elsőfokú ítélet részbeni megalapozatlansága, az eljárási szabálysértés kiküszöbölése, és a fellebbezésben állított új tény, vagy hivatkozott új bizonyíték) közül egy sem. Megalapozatlanság hiányában nincs helye ugyanis bizonyítás felvételének, másodfokú bíróság nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a megalapozatlansággal nem érintett tényekkel kapcsolatos bizonyítékokat (Be. 593.§ (2) bekezdés), mindebből következően a másodfokú bíróság nem vehet fel bizonyítást abból a célból, hogy megkerülve a felülmérlegelés tilalmát az elsőfokú bíróságtól eltérően értékelje a bizonyítékokat, így e bizonyítási indítványok eredményre nem vezethettek.

[93] tanú3 és tanú11 nevelt fiának a meghallgatását, a polgári peres iratok beszerzését célzó védői indítványokra irányadó az elsőfokon azonos tartalommal előterjesztett indítványok elutasítása körében kifejtett indokolás.

[94] Az igazságügyi orvos-, genetikai szakértők meghallgatását célzó indítványa kapcsán az eljárási szabálysértések (törvénysértő módon mulasztotta el az elsőfokú bíróság a meghallgatásukat), illetve megalapozatlanság (meghallgatásuk nélkül a tényállás felderítetlen maradt) orvoslása merült fel a védelem által indítványozott bizonyítás lefolytatásának indokaként, az alábbiakra figyelemmel mindkét ok alaptalan. A 2024. január 22. napján megtartott tárgyaláson a törvényszék – a védelmi fellebbezésben foglaltakkal szemben – ismertette, és ezzel a bizonyítás anyagává tette az igazságügyi orvosszakértői, és a genetikai

szakértői véleményeket, amelyekre a vádlott és védő is tett észrevételt, a védő a genetikai szakértői vélemény kirekesztését is indítványozta, azonban szakértő megidézését, a szakértői vélemény kiegészítését nem, sőt a jogosultak – köztük a védő is – kifejezetten úgy nyilatkoztak, hogy nem kéri a genetikai szakértő idézését (133. jkv. 39. o.-41.o.).

[95] A büntetőjogi tárgyú és ehhez kapcsolódóan egyéb törvények módosításáról 2023. évi XCVII. törvény 2024. március 1. napjával módosította a Be. 530.§ (3) bekezdését. A módosítást megelőzően – így a 2024. január 22-i tárgyaláson is – kötelező lett volna a tárgyalás napolása és a szakértő idézése a kitűzött tárgyalásra, ha az ügyész, a vádlott, a védő vagy a sértett - a Be. 197. § (1) bekezdésében meghatározott eseten kívül - kíván kérdést intézni a szakértőhöz, figyelemmel azonban arra, hogy ezzel az indítvánnyal egyik fél sem élt, nem valósított meg eljárási szabályt az elsőfokú bíróság azzal, hogy eltekintett a szakértők személyes meghallgatásától. Mindez a tényállás felderítetlenségét sem eredményezte, mivel egyik ismertett szakvélemény sem szenvedett olyan hiányosságban, amely a szakvélemény kiegészítését, vagy a szakértőtől felvilágosítás kérését indokolta volna. Tartalmazták a jogszabályban előírt kötelező tartalmi elemeket, valamennyi egyértelmű volt, önmagukkal, illetve a szakértő rendelkezésére bocsátott adatokkal nem voltak ellentétesek, helyességükhöz nem fért nyomatékos kétség, így a szakértői vélemények kiegészítésére nem volt szükség. Mivel a fellebbezés sem jelölt meg olyan új tény, körülményt vagy adatot, amely szakértői felvilágosítást igényelne, így az ítéltábla az elsőfokú bírósághoz hasonlóan a bizonyítási indítvány elutasításáról döntött.

[96] A védői fellebbezés két olyan körülményt nevesített a bizonyítási indítványok között, amely az elsőfokon elterjesztett védekezéshez képest új ténybeli és új bizonyítékbeli alapot jelent: az egyik a vádlott Thaiföldön élő, hasonló testalkatú ikertestvérének, tanú12nak, a másik tanú tanúkenti meghallgatását célozta.

[97] A védői fellebbezés szerint tanú12 a sértett vonatkozásban rendelkezik ügyszó információkkal a polgári perrel, a szerszámmérlel, a sértett közlekedéséről, továbbá arról is tud nyilatkozni, hogy 2014-ben ő zárta le a kerítés teljes hátsó szakaszát, így a telek nem volt megközelíthető, valamint arról, hogy tanú11 és névlet a sértett nem fizette ki. A fenitek alapján megállapítható, hogy a tanú a vád tárgyává tett cselekményről közvetlen információval nem rendelkezik, a sértett jelleméről, a két család közötti konfliktusoknál szerzett tapasztalatai perdöntő jelleget nem hordoznak. A kerítés 2014-es állapotára vonatkozó ismeretei pedig ugyancsak nem jelentenek releváns információt az öt évvel későbbi állapotra nézve.

[98] tanú tanú vallomásával igazolni kívánt tények, miszerint aznap az utcában gyanús alakok fordultak meg, köztük egy nagy darab, szakállas, erőszakos és egy idős, véres ruházatú férfi is, ugyancsak nem tartoznak a büntetőjogilag releváns tények közé. A védelmi fellebbezésen végigvonuló, további következtetések levonására sarkalló hivatkozására, miszerint a környéken megfordultak a vádlotthoz hasonló testalkatú személyek és a sértettnek volt több haragosa is, sőt e két halmaz metszeteként olyan személyek is léteztek, akik a nagy darab személyként a sértettel ellenséges viszonyba kerültek, a másodfokú bíróság azt rögzíti, hogy ezen személyeket az különbözteti meg Terhelt1től, hogy őket a sértett nem ismerte fel támadójaként. E szempontból a vádlott ikertestvérehez való hasonlóság sem bír jelentőséggel – függetlenül attól, hogy pontosan nem ismert, hogy a vádbeli időszakban egyáltalán Magyarországon tartózkodott-e – mert a sértett az eljárás során úgy nyilatkozott, hogy ismeri

a vádlott keresztnév1 nevű testvérét is, de őt már nagyon régen nem látta, a testvérek annyira nem hasonlítanak egymáshoz, hogy ne lehessen őket megkülönböztetni.

[99] A fentiek alapján a védelem a tényállás felderítetlenségét alaptalanul sérelmezte. Az elsőfokú bíróság a tényállást kiemelkedő alapossággal, példaértékűen derítette fel. A bizonyítás a vádiratban foglalt cselekmény egészére és a büntetőjogilag releváns valamennyi tényre kiterjedt. A törvényszék hivatalból is széles körben rendelt el bizonyítást (genetikai szakértő, és médiatechnikai szakértő kirendelése, okirati és tárgyi bizonyítékok beszerzése) és nagyszámú bizonyítási indítvány egy részének is helyt adott. A védői indítványoktól sem zárkózott el, a védő indítványra hallgatta meg többek között tanú8t és név10t, tanú11t, tanú10ot, és szerezte be az Országos Mentőszolgálathoz tett bejelentés hanganyagát is. Már ez alapján sem sérelmezhető a bíróság elfogult hozzáállása.

[100] Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában írtak szerint ugyancsak szakmai igényességgel és példás alapossággal tett eleget. Kitért a megállapított tények és az azt alátámasztó bizonyítékok közötti logikai összefüggésnek az ismertetésére, és logikus érvekkel mutatta be bírói meggyőződésének a kialakulását is. A bizonyítékok egybevetésének és értékelésének a leírása, az egyes bizonyítékok hitelességének és bizonyító erejének megmagyarázása, a bizonyítékok meggyőző erejét alakító tényezők bemutatása körében az ítéltábla hibát vagy hiányosságot nem tapasztalt. A bizonyítékok több rétegű és több irányú elemzése jól nyomon követhető, világos, a logika szabályainak megfelelő módon történt, annak minden eleme meggyőző.

[101] A fellebbezésnek a bizonyítékok hitelességét vitató érvei sem vezettek eredményre. Az elsőfokú bíróság helyesen mutatott rá arra, hogy a vádlott vallomása bizonyos részletekben nem volt egységes, részben önmagának is ellentmondott, vallomása részben új elemekkel (pl. tanú1 véres ruházatának leírása) bővült, részben életszerűtlen elemeket tartalmazott, amelyet a további, az elsőfokú bíróság által hiteltérdemlőnek tartott bizonyítékok is (többek között a vádlott testvérének, tanú11 vallomása is) cáfoltak. E körben a védelmi érvelést kizárólag abban osztotta a másodfokú bíróság, hogy a motor kerekének „leugrása” és „kicsúszása” lehet fogalmazási pontatlanság, nem jelenti önmagában a vallomás következtetlenségét. Mindez azonban nem érinti a vádlotti vallomás bizonyító erejéről levont elsőbírói következtetés (elsőfokú ítélet [45] bekezdés) helytálló voltát.

[102] Az elsőfokú ítélet sértett2 sértett vallomását [46]-[55] bekezdéseiben önmagában, majd további bizonyítékok tükrében részletesen, kiegészítést nem igénylő módon elemezte, helyesen mutatott rá arra is, hogy elfogadható magyarázata van annak, hogy a sértett első vallomása, amelyet a cselekmény másnapján, a kórház nővérszobájában, az események hatása alatt és fájdalmak közepette tett, nem tartalmaz minden, a későbbi vallomásaiban megjelen részletet (pl. kesztyű, szerszámnyél). Iratellenes a védőnek az a hivatkozása, hogy a sértett a kamerafelvétel és helyszíni szemléről készült fotók megismerése után, azokhoz igazodva változtatta meg vallomását. A sértett folytatólagos tanúkihallgatásról 2020. augusztus 10. napján készült jegyzőkönyv alapján iratszerűen hivatkozott arra az elsőfokú bíróság, hogy az elkövető által viselt kesztyűről, és az elkövetéshez használt szerszámnyélről tett vallomás után, a kihallgatása későbbi szakaszában került sor a lefoglalt videófelvétel és a fényképfelvételeknek a sértett részére történő bemutatására. A bizonyítékok mérlegelése során helyesen tulajdonított jelentőséget a sértetti vallomás hitelességénél annak, hogy az esemény után mind a hivatalos, mind a magánszemélyeknek azonos tartalommal számolt be

az őt ért támadásról. Azt a védői érvelést, hogy a sértett azért jelölte meg támadójaként a vádlottat, mert a mentőbe szállítása közben az utcán meglátta, és – mintegy hirtelen ötletként – felmerült benne, hogy vezetőknévlnével szembeni bosszújának megfelelő formája lehetne, ha egy hamis vádolással elszakítaná kedvelt fiától, cáfolható az Országos Mentőszolgálat esetlapja alapján. A sértett ugyanis a mentési adatlap és menetlevél szerint 15 óra 13 perckor tett bejelentést, a 2019. május 2. napján készített hivatalos feljegyzés és a hanganyag leírata alapján a segélyhívása során a támadóját név szerint megjelölte, ez pedig még a mentők kiérkezése előtt (az esetlap szerint a mentőegység 15 óra 18 perckor érkezett a helyszínre) történt.

[103] A védelem még hamis tanúzás miatti feljelentésre is okot adó körülményként hivatkozott arra, hogy a sértett valótlannal, a vádlottnak ártó szándékkal hivatkozott arra, hogy neki Terhelt1 800.000 forinttal tartozik. A védelmi fellebbezés hivatkozása nem felel meg maradéktalanul az iratok tartalmának, a sértett ugyanis nem állításként, hanem feltételezésként fogalmazta meg azt, hogy „János talán el akart tenni láb alól, mert akkor nem kéne nekem fizetnie”, továbbá a Terhelt1-szel szembeni 800.000 forintra a szövegkörnyezetre is figyelemmel mindig úgy utalt, mint egy folyamatban lévő perben előterjesztett követelésre, nem úgy, mint egy megítélt „tartozásra”. Az, hogy a per Terhelt1 melletti további alpereseiről nem tett említést a jogban járatlan sértett, és nem fogalmaz jogilag korrekt módon, nem teszi hamissá vallomását, amit mi sem bizonyít jobban, minthogy a vádlott maga is – a sértettől számonkért pontatlansággal – utalt a gyanúsított kihallgatása során a peres eljárás tárgyára, miszerint a sértettnek „édesanyámmal van egy peres ügye a telek miatt”.

[104] Az elsőfokú bíróság hibátlan logikával vezette le azt is, hogy miért nem érintette tanú8, tanú7, tanú2, tanú10 tanúk szavahihetőségét, és vallomásuk bizonyító erejét az a védelem által emelt kifogás, hogy a tanúk a sértettel a tárgyalást megelőzően beszélgettek.

[105] A törvényszék a sértett sérüléseit idegenkezű magatartásra vezette vissza, vagyis kizárta a baleset lehetőségét. Az elsőfokú bíróság e körben helyesen hivatkozott arra, hogy a balesetre utaló valamennyi bizonyíték (tanú1 tanúvallomása, OMSZ esetlap, segélyhívó hanganyag) abból a forrásból származott, hogy tanú1 – vagy azért, mert nem hallotta a sértett közlését a történetekről, vagy azért, mert nem is történt ilyen közlés a bántalmazás hatása alatt álló sértett részéről – az általa akkor ismert tényekből (kettőjükön kívül más személyt nem látott a telken, nem hallotta a sértett segélykiáltását, a fészerben földön fekvő, véres arcú, feldagadt szemű, nagyon rossz állapotban lévő sértettet találta) azt az utóbb tévesnek bizonyult, de egyébként kézenfekvő következtetést vont le, hogy a sértett sérüléseit elesés következtében szenvedte el. Kiemelést igényel, hogy a sértett által elszenvedett 8 rendbeli sérülés közül – az orvosszakértői vélemény alapján – kizárólag a könyöksérülés keletkezhetett indirekt módon, a többi hét test szerte (a sértett homlokán, arcának jobb oldalán, jobb szem környezetén, orrán, nyakán, mellkasa jobb oldalán) megjelenő sérülés esetén tompa mechanikai erőbehatást igazolt, nyakon körkörös elhelyezkedő bőr alatti bevérzéssel pedig az orvosszakértő véleménye és az általános élettapasztalat alapján is tipikusan fojtogatásra utal, amely sérülések alapján kétség nélkül állapítható meg a bántalmazás ténye. A védelem így a baleset lehetőségének felvetésével a bíróság logikus és törvényes mérlegelő tevékenységét, helyes ténybeli következtetéseit támadta.

[106] A másodfokú bíróság a törvényszék következtetéseit az elkövető személyére nézve is logikailag kifogástalannak találta. sértett2 sértett a támadóját következetesen és

határozottan jelölte meg Terhelt1 személyében. Vallomása a magyar eljárásjog bizonyítási rendszerében közvetlen bizonyíték, ami azt jelenti, hogy az általa bizonyított tény megállapításának feltétele kizárólag a hiteltérdemlőség, nem pedig – mint a közvetett bizonyíték esetén – a ténybeli következtetés helyessége (BH.2021.35.). A védelmi fellebbezés érvrendszere figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a vádlott személyére egy további bizonyítékokkal megerősített közvetlen bizonyíték (sértett2 sértett vallomása) utal, és kizárólag azt vizsgálta, hogy a bizonyítandó tényen kívül minden más tény lehetősége kizárt - e (lehetett más haragosa is a sértettnek, más személy is hasonlíthatott a kertkapunk kilépő és a kamerafelvételen rögzített személyhez, a sértett összetéveszthető volt-e más személlyel, kerülhetett-e más módon a vádlott DNS-e a sértett fészerében lévő elkövetési eszközre, stb.), amely gondolatmenet csak akkor állná meg a helyét, ha nem lenne a vádlott személyére utaló közvetlen bizonyíték. sértett2 önmagában is hiteles és következetes vallomását az eljárás során beszerzett valamennyi további bizonyíték (orvosszakértői vélemény a sérülések bekövetkezésének tényéről és a bántalmazás módjáról, lefoglalt kamerafelvétel tartalma, és az arról készített médiatechnikai szakértői vélemény a telekről távozó nagydarab, kesztyűt viselő személyről, a genetikai szakértői vélemény a bántalmazás eszközöként megjelölt szerszámnyélen) megerősítette, alátámasztotta. A sértetti vallomást a vádlott védekezésének egyik iránya (motorbaleset elszenvedése, helység3 való megjelenés, veradáson való megjelenés) sem tudta megcáfolni.

[107] Az irányadó tények alapján az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg a vádlott büntetőjogi felelősségét. A vádlott cselekménye tényállásszerű, büntethetőségi akadály nincs, a vádlott bűnössége megállapítandó.

[108] A bűncselekmény minősítése is törvényes. Az elsőfokú bíróság a vádlott cselekményét emberölés büntette kísérletének minősítette, amely cselekmény a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütközik és tekintettel arra, hogy azt a vádlott előre kitervelten és aljas célból követte el, a (2) bekezdés a) és c) pontja szerint minősül.

[109] A törvényszék a 3/2013. Büntető jogegységi határozatban írtak szem előtt tartásával helyesen következtetett a vádlott élet kioltására irányuló egyenes szándékára, az e körben relevanciával bíró körülményeket ítéletének [148]-[153] bekezdéseiben kimerítően felsorolta, és a bírói gyakorlatnak megfelelően helyesen értékelte.

[110] A törvényszék részletes jogi indokát adta annak is, hogy a vádlott miért cselekedett előre kitervelten és aljas célból. Az elkövetés körülményiből (fészerben megbújva, lesből, mindenfajta közvetlen előzmény nélkül, közvetlen anyagi haszonszerzési célzat, vagy egyéb kézenfekvő (pl. szexuális) indíték nélkül indított támadás) egyértelműen utal a cselekmény személyes indítékára. Bár a védelem igyekezett elbagatellizálni a vádlott érdeklődését a telekhatár rendezése miatti per iránt, a rendelkezésre álló iratok alapján azonban rögzíthető, hogy a polgári pernek – a cselekményt közvetlenül megelőző – eljárási aktusait a vádlott édesanyjával együtt közvetlenül figyelemmel kísérte, a Budaörsi Járásbíróságon 2019. január 9-én és 2019. április 8-án tartott tárgyaláson személyesen megjelentek, így közvetlenül értesültek a sértett újabb igényről, emellett maga a vádlott számol be arról, hogy ez édesanyját kedvezőtlenül érintette, és emiatt ő sem kedvelte a sértettet, az indító okot az elsőfokú bíróság ítéletének [163]-[167] bekezdéseiben logikai hibától mentesen, helyesen vezette le.

[111] Osztotta az ítéltábla a törvényszék álláspontját az előre kiterveltség megállapításával kapcsolatban is. A vádlott cselekményében megjelent az a többlet, amely az ölési szándékot eltökéltté teszi, amelyre a véghezvitel módján (elkövetéshez használt eszköz, elrejtőzés) kívül a vádlottnak a véghezvitel után a cselekmény tényleges körülményeinek megállapítását nehezítő, a felderítést tévútra vezetni alkalmas magatartásából (BH.2021.35.) is lehet következtetni. Ez utóbbi körülményt megalapozza az, hogy a vádlott a felelősség elkerülése érdekében olyan alibit dolgozott ki magának, amely pontos, precíz, hideg fejjel végiggondolt tervezést, és feszes ütemű végrehajtást követel. Mindez kétség nélkül megállapíthatóvá teszi, hogy a vádlottban e tervezés alatt az ölési szándék eltökéltté vált, magában az ezzel kapcsolatos vívódásokat végleg legyőzte, céltudatosan tett annak érdekében, hogy tette eredményes legyen, és hogy a felelősségre vonást elkerülje. Nem kérdőjelezi meg az előre kiterveltséget az sem, hogy a hétvégi telkére rendszertelenül járó sértett megölésének időpontját a vádlott pontosan nem tudta előre meghatározni. Az, hogy a vádlott a korábban kidolgozott tervének végrehajtásához várta a kínálkozó alkalmat, nem változtat a cselekményt jellemző tervszerűsége és céltudatosságán. Meg kell jegyezni azt is, hogy a cselekmény előre átgondolása nem köthető meghatározott időtartamhoz, az átgondolásához szükséges – hosszabb vagy rövidebb – idő tartamát ahhoz mérten indokolt vizsgálni, hogy a tettes az ölésnek milyen véghezviteli módját határozta el (BH.1999.436.). A vádlott által választott végrehajtási mód különösebb előkészületet nem igényelt a minden háztartásban fellelhető kesztyű beszerzésén kívül, az alibi biztosítása pedig elsősorban a többsíkú, összetett gondolkodást, a szokások és tapasztalatok nyugodt mérlegelését kívánta különösebb fizikai előkészületet ugyancsak nem igényelt.

[112] Mindezek alapján a vádlott bűnösségére vont következtést helytállónak, a bűncselekmény jogi minősítését törvényesnek ítélte a másodfokú bíróság.

[113] Az ítéltábla ezt követően azt vizsgálta, hogy a kiszabott büntetések az alkalmazott minősítés mellett a büntetés céljával összhangban állnak-e.

[114] A bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK véleményben elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt. A Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés céljával kapcsolatban a Kúria a BH 2021.68. számú eseti döntésében arra mutatott rá, hogy a büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis az elkövető által elkövetett büntettnak megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenytés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Értelemszerűen annál erősebbek kell legyenek azon akadályok, amelyek az elkövetőket visszatartják a büntettektől, minél ellentétesebbek azok a közjával, és minél erősebbek azok a hatások, amelyek a büntettekre ösztönzik őket.

[115] A törvényszék által Terhelt1 vádlott terhén megállapított bűncselekményt a törvény tíz évtől húsz évig terjedő, vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegeti. A törvényalkotó a különös részben szereplő büntetési tételkeret meghatározásával - a társadalmi értékrendet is közvetítve - az elkövetett magatartást a legsúlyosabb bűncselekmények között helyezte el.

[116] A büntetés kiszabásánál meghatározó jelentősége van annak, hogy a tett milyen következményekkel járt, és hogy az elkövető oldalán a társadalmi együttélési normákkal szembeni tartós szembehelyezkedés, vagy azokat semmibe vevő szilárd attitűd megállapítható-e, amelyre nézve elsődlegesen a vádlott bűnügyi előéletére vonatkozó adatok adnak eligazítást. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés e szempontok alapján eltúlzott, a vádlott és a védő enyhítésre irányuló fellebbezését az ítéltábla alaposnak találta. E körben az ítéltábla nagyobb hangsúlyt tulajdonított a cselekmény kísérleti szakban megrekedésének, valamint a vádlott megromlott egészségi állapotának és büntetlen előéletének, amely körülményeket az elsőfokú bíróság helytállóan sorolta fel az irányadó bünteteskiszabási körülmények között, de annak nyomatékát nem megfelelő súllyal vette figyelembe. A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú ítéletben kiszabott szabadságvesztés büntetésnél rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetés is elégséges a büntetési célok elérése érdekében ahhoz, hogy az elkövető és a társadalom más tagjai számára a jogkövető magatartás tanúsítását előmozdítsa. Ezért a szabadságvesztés büntetés tartamát – a közügyektől eltiltás érintetlenül hagyása mellett - 10 évre enyhítette.

[117] Az elsőfokú bíróság törvényesen rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtási fokozatáról (Btk. 37. § (3) bekezdés a) pont ad) alpont, a feltételes szabadság legkorábbi (Btk. 38. § (2) bekezdés a) pont) időpontjáról.

[118] Az elsőfokú bíróság a járulékos kérdésekről a jogszabályoknak megfelelően rendelkezett, A fentiek alapján az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg annak törvényes rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

[119] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 615. § (1) bekezdése zárja ki.

Budapest, 2025. március 5.

dr. Szalai Géza

dr. Szabó Ágnes Petra

dr. Sárecz Szabina Martina

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2024. július 9. napján kelt 14.B.21/2021/153. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.337/2024/21. számú ítéletében írt változtatásokkal 2025. március 5. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. március 5.

dr. Szalai Géza s.k.

a tanács elnöke